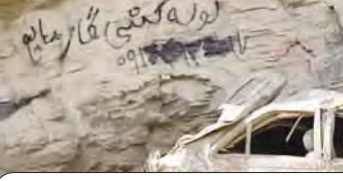

نظراتی درباره آمادگی نداشتن ما در سیت و طوفان اخیر در شمال کشور

طبیعت خیلی وقت است حرفش را به ما زده...

شهروندان می گویند در تمام سال های تحصیل با کمترین آموزش برای مقابله با بحران مواجه بوده اند

آنچه با پیداز سیل و طوفان اخیر آموخت

مهراب شریفی سده
استاد دانشگاه

کتبون که در حادثه سیل و طوفان اخیر اندکی فاصله گرفته و از غوغا و شلوغی ها کشته شده، بهتر می توان درباره آن تأمل و فکرتنه کرد. قوتها و ضعفها عیان ساختن برآی کاستی های تدبیری که تا گامگشت مخاطرات طبیعی هم مسل و هم طوفان از آن دست از مخاطرات طبیعی اند که از پیش قابل پیش بینی و رصد کردن هستند از آن روی می توان به تحلیل اطلاعات آب و هوایی شامل تحلیل و تفسیر جریانات آب و هوایی، نقشه های هواشناسی و دیگر داده های که از ماهواره ها فراهم می آید، احتمال وقوع آنها را برآورد کرد و نسبت به وقوع آن هشدار داد. امروزه در مدیریت بلا یا یکی از سیستم های اید و چاره و برپایی آن به پشت دست مورد تأکید قرار می گیرد، سلسله هشدار سریع (Early warning system) است. این سلسله در مخاطرات آب و هوایی به سبب امکان پیش بینی و فرصت مناسب برای پیش هشدار از کار می آید. یومی بر خود را دست زباز سازه اجزا و عناصر اصلی آن سلسله، امری توان در چند بخش زیر تفسیر می کند: **بخش اول** که با سانسازی از برای تحلیل و تفسیر سطح احتمالی در صورتی که آن را محتمل و خطر آفرین تشخیص داد، آن را مستحکم و سازمان های مسئول اعلام می کند، در مخاطرات جوی این بخش بر عهد سازمان هواشناسی است.

کتب نمی به نگه داشتن اثر فکر نمی کنیم، بلکه به ساده به راه که قطع درخت است، فکر می کنیم. قهر طبیعت پس از بی همی اتفاق می افتد. پس از این که درختها را از زمین می بریم دیگر چیزی طوفان را نمی گیرد و وقتی خاموشی را در جوی رودخانه ها به میزب، سیل آن را بران می کند. «همدی» ۳۱ ساله می گوید: «هواشناسی که هر بار اتفاقی می افتد ما بیشتر مطمئن می کند که نباید انتظار از آن داشته باشیم. این راه نمی داند به دلیل نبود امکانات و تکنولوژی های جدید است»

با رادار نئون کار شناسایی آن مساله بهتر به و خصوصیت با خراب شدن خطها به خاطر طوفان مواجه می شویم این است که چه چار در ساخت و سازمان بلاهای طبیعی ندیده است. او می گوید: «تنها چند چیز کلی در مورد زلزله می داند و این که باید در موقع بروز زمین بدیده کجا بنا بگیریم، حالا که سیل و طوفان جان ۱۶ نفر را گرفته به این فکر افتادم که به صورت مشخص در این مورد مطالعه کنم. مسافه کشته شده ما ممکن است به بلایای طبیعی زیادی دچار شود اما این وجود کتیا به این مسائل نیز داخته و شاید در این چندساله به تیرا چیزی که اهمیت داده زلزله باشد که آن هم کاملاً ناقص است. خدا می داند فقط بیرون حادثه تا چه اندازه می تواند به کمک مردم بیاید.»

«شرفی» ۴۳ ساله استاد است و اولین چیزی که درباره طوفان به آن اشاره می کند، محظرت است. خیلی سه آن توجه نکرده باشم و آن ناجزو ما به حریم طبیعت است که باعث چنین فاجعه می شود. شرفی می گوید: «ما از راه رسیدن طوفان به درختهایی که خواهد شکست و سیلی که راه خواهد افتاد و خانه های که خراب خواهد شد فکر می کند. اما وقتی درباره آمادگی هنگام طوفان و اتفاقات اینچنینی از می پرسیم، می گوید: «طبیعت هواشناسی است که به شهر و روستاها هشدار بدهد و متأسفانه نمی دهد. فقط موضوع پیشگیری در کشور ما منتقلی است، سیر می کنیم فاجعه رخ بدهد، بعد به دنبال مقصر می گردیم و چند سالی حرف و اید و بر نامه و همین کسی کاری بر فاجعه های بعدی نمی کند و به فکر آنها نیست.» او درباره قهر طبیعت می گوید: «وقتی طبیعت را دستکاری می کنیم باید مسئولیت قهرش بپذیریم. تجربیم بستر رودخانه ها، قهرش درختها و در مونه های دستکاری های ما است. همین کارها که تیرا زیر طبیعت حرفش را می شنود وقت است. به ما گفته اند که ما زبان های مختلف ما چقدر به طبیعت گوش دادیم؟»

طرح نو اوقاع طبیعی مکررند با یکبار اتفاق افتادن شان نمی توانیم بقیع کنیم که حتی تا مدتی سرانی از ما می گیرند. شاید از این طریق می خواهند ما را آماده مواجهه با هوشیار کنند. چیزی که در کشور ما اغلب به فراموشی سپرده می شود. تا پیش از این که اتفاق بیفتد در بهترین حالت تنها در بارانی حرف می زدیم و پس از آن که افتاد و نوسیم عواطف آن را پشت سر بگذاریم باز همه چیز را فراموش می کنیم ما حادته بعدی مثل طوفانی که دوسال است غافلگیرمان می کند. غافلگیری می شود چون برای آمدت هشدار نداشتیم. چون حتی تکنولوژی ها و دستگاه های پیشرفته هواشناسی مان هم مثل ما غافلگیر می شوند و چون صبر طبیعت هم دیگر در برابر بی همی هایمان تمام شده است. ما چه می گویم؟ چه حرفی درباره خودمان و طبیعت داریم؟»

هشدار را با خانواده ها می داد یا از ورود آن جوان ها منتقله با بلایای طبیعی ندیده است. او می گوید: «تنها چند چیز کلی در مورد زلزله می داند و این که باید در موقع بروز زمین بدیده کجا بنا بگیریم، حالا که سیل و طوفان جان ۱۶ نفر را گرفته به این فکر افتادم که به صورت مشخص در این مورد مطالعه کنم. مسافه کشته شده ما ممکن است به بلایای طبیعی زیادی دچار شود اما این وجود کتیا به این مسائل نیز داخته و شاید در این چندساله به تیرا چیزی که اهمیت داده زلزله باشد که آن هم کاملاً ناقص است. خدا می داند فقط بیرون حادثه تا چه اندازه می تواند به کمک مردم بیاید.»

هشدار را با خانواده ها می داد یا از ورود آن جوان ها منتقله با بلایای طبیعی ندیده است. او می گوید: «تنها چند چیز کلی در مورد زلزله می داند و این که باید در موقع بروز زمین بدیده کجا بنا بگیریم، حالا که سیل و طوفان جان ۱۶ نفر را گرفته به این فکر افتادم که به صورت مشخص در این مورد مطالعه کنم. مسافه کشته شده ما ممکن است به بلایای طبیعی زیادی دچار شود اما این وجود کتیا به این مسائل نیز داخته و شاید در این چندساله به تیرا چیزی که اهمیت داده زلزله باشد که آن هم کاملاً ناقص است. خدا می داند فقط بیرون حادثه تا چه اندازه می تواند به کمک مردم بیاید.»

ضرورت وجود سامانه اطلاعاتی مدیریت بحران

علی اصغر همدانی | استاد دانشگاه

مشکل بزرگی که در خصوص بروز بحران اخیر وجود دارد و همواره هم وجود داشته، این است که سازمان هواشناسی عادت کرده در خصوص حوادث اضطرار عام دهد و این بزرگترین مشکل است و این مثال عطفی را در توضیح بزرگترین مشکل است که در کشور ما وجود دارد. از طرفی می توانست هشدار پیش از وقوع آن را بدهد. اما این اتفاق نمی افتد. در حالی که در کشور ما هیچ سامانه ای وجود ندارد که بتواند بحران را پیش از وقوع آن تشخیص دهد. این اتفاق باعث می شود اعتماد مردم به عملکرد سازمان هواشناسی دچار خدشه نشود و به تبع آن کاری که باید هنگام مواجهه با چنین اتفاقاتی انجام دهند، انجام نمی دهند چون حرف هواشناسی را جدی نمی گیرند. سپس، نیروی انتظامی و سازمان های امدادی هم محدودی وضع می ساهایی دارند. این در حالی است که در کشور ما پیشرفته دنیا طوفان بار اساس میزان خسارت شان طغیان می دهد و بر همان اساس و تلفات بسیار سازمان ها برآورد می شود که هنگام وقوع هر کدام از نوع طوفان ها و دیگر بلاهای طبیعی چطور باید عمل کنند تا خسارت های مالی کاهش پیدا کند و بتواند بیشتر به مردم کمک کنند.

سازمان هواشناسی همواره با بحران در کشور ما دست در حال حاضر یک رشتار شد تا به معنی تلاش انجام دادیم که سیستم اطلاعات در مدیریت بحران است مشکل این است که ما هیچ سامانه ای نداریم که بتواند بحران را پیش از وقوع آن تشخیص دهد. این اتفاق باعث می شود اعتماد مردم به عملکرد سازمان هواشناسی دچار خدشه نشود و به تبع آن کاری که باید هنگام مواجهه با چنین اتفاقاتی انجام دهند، انجام نمی دهند چون حرف هواشناسی را جدی نمی گیرند. سپس، نیروی انتظامی و سازمان های امدادی هم محدودی وضع می ساهایی دارند. این در حالی است که در کشور ما پیشرفته دنیا طوفان بار اساس میزان خسارت شان طغیان می دهد و بر همان اساس و تلفات بسیار سازمان ها برآورد می شود که هنگام وقوع هر کدام از نوع طوفان ها و دیگر بلاهای طبیعی چطور باید عمل کنند تا خسارت های مالی کاهش پیدا کند و بتواند بیشتر به مردم کمک کنند.

برای این منظور هم یک سری برهه های کار شده و تلاش های کرده ایم اما هنوز عملیاتی نیست و نیاز عملی شدن طرح های پژوهشی، به این سادگی نیست و زمان می برد. در این بین همه هم متفکران را گریز نمی گیریم. می اندازند در حالی که همه سازمان های مربوطه مقدمات را فراهم کرده اند. می اندازند در حالی که همه سازمان های مربوطه مقدمات را فراهم کرده اند. می اندازند در حالی که همه سازمان های مربوطه مقدمات را فراهم کرده اند. می اندازند در حالی که همه سازمان های مربوطه مقدمات را فراهم کرده اند.

در خصوصیت با خراب شدن خطها به خاطر طوفان مواجه می شویم این است که چه چار در ساخت و سازمان بلاهای طبیعی ندیده است. او می گوید: «تنها چند چیز کلی در مورد زلزله می داند و این که باید در موقع بروز زمین بدیده کجا بنا بگیریم، حالا که سیل و طوفان جان ۱۶ نفر را گرفته به این فکر افتادم که به صورت مشخص در این مورد مطالعه کنم. مسافه کشته شده ما ممکن است به بلایای طبیعی زیادی دچار شود اما این وجود کتیا به این مسائل نیز داخته و شاید در این چندساله به تیرا چیزی که اهمیت داده زلزله باشد که آن هم کاملاً ناقص است. خدا می داند فقط بیرون حادثه تا چه اندازه می تواند به کمک مردم بیاید.»

«شرفی» ۴۳ ساله استاد است و اولین چیزی که درباره طوفان به آن اشاره می کند، محظرت است. خیلی سه آن توجه نکرده باشم و آن ناجزو ما به حریم طبیعت است که باعث چنین فاجعه می شود. شرفی می گوید: «ما از راه رسیدن طوفان به درختهایی که خواهد شکست و سیلی که راه خواهد افتاد و خانه های که خراب خواهد شد فکر می کند. اما وقتی درباره آمادگی هنگام طوفان و اتفاقات اینچنینی از می پرسیم، می گوید: «طبیعت هواشناسی است که به شهر و روستاها هشدار بدهد و متأسفانه نمی دهد. فقط موضوع پیشگیری در کشور ما منتقلی است، سیر می کنیم فاجعه رخ بدهد، بعد به دنبال مقصر می گردیم و چند سالی حرف و اید و بر نامه و همین کسی کاری بر فاجعه های بعدی نمی کند و به فکر آنها نیست.» او درباره قهر طبیعت می گوید: «وقتی طبیعت را دستکاری می کنیم باید مسئولیت قهرش بپذیریم. تجربیم بستر رودخانه ها، قهرش درختها و در مونه های دستکاری های ما است. همین کارها که تیرا زیر طبیعت حرفش را می شنود وقت است. به ما گفته اند که ما زبان های مختلف ما چقدر به طبیعت گوش دادیم؟»

طرح نو اوقاع طبیعی مکررند با یکبار اتفاق افتادن شان نمی توانیم بقیع کنیم که حتی تا مدتی سرانی از ما می گیرند. شاید از این طریق می خواهند ما را آماده مواجهه با هوشیار کنند. چیزی که در کشور ما اغلب به فراموشی سپرده می شود. تا پیش از این که اتفاق بیفتد در بهترین حالت تنها در بارانی حرف می زدیم و پس از آن که افتاد و نوسیم عواطف آن را پشت سر بگذاریم باز همه چیز را فراموش می کنیم ما حادته بعدی مثل طوفانی که دوسال است غافلگیرمان می کند. غافلگیری می شود چون برای آمدت هشدار نداشتیم. چون حتی تکنولوژی ها و دستگاه های پیشرفته هواشناسی مان هم مثل ما غافلگیر می شوند و چون صبر طبیعت هم دیگر در برابر بی همی هایمان تمام شده است. ما چه می گویم؟ چه حرفی درباره خودمان و طبیعت داریم؟»

هشدار را با خانواده ها می داد یا از ورود آن جوان ها منتقله با بلایای طبیعی ندیده است. او می گوید: «تنها چند چیز کلی در مورد زلزله می داند و این که باید در موقع بروز زمین بدیده کجا بنا بگیریم، حالا که سیل و طوفان جان ۱۶ نفر را گرفته به این فکر افتادم که به صورت مشخص در این مورد مطالعه کنم. مسافه کشته شده ما ممکن است به بلایای طبیعی زیادی دچار شود اما این وجود کتیا به این مسائل نیز داخته و شاید در این چندساله به تیرا چیزی که اهمیت داده زلزله باشد که آن هم کاملاً ناقص است. خدا می داند فقط بیرون حادثه تا چه اندازه می تواند به کمک مردم بیاید.»